

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای تراکم زاد آوری و قطر خشکه دارهای سرپا در روضه های طبیعی و انسان ساخت

محل انتشار:

کنفرانس سراسری تحقیق در علوم کشاورزی ، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

میلاد نصری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه محقق اردبیلی

فرشاد کیوان بهجو - دانشیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه محقق اردبیلی

کیومرث سفیدی - استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

خشکه دارها در جنگل معمولا شامل درختان سرپا و ریشه کن شده، تنه های افتاده، سیستم های ریشه ای پوسیده ، درختان مسن و دچار آفت و تنه سوراخ شده هستند. خشکه دار می تواند به عنوان یک شاخص موثر و ضروری در چرخه مواد غذایی، ذخیره کربن در بلند مدت، تجدید حیات جنگل، حفظ تولید و پایداری و ارزیابی تنوع زیستی اکوسیستم های جنگلی به کار رود. رویشگاه مورد مطالعه در محدوده جنگل های توتکی شهرستان سیاهکل می باشد. نتایج آمار برداری نشان داد که بالاترین تعداد خشکه دار سرپا را پلات های مستقر در پارسل 109 (خشکه دار) و بیشترین فراوانی را گونه خرمدی (Diospyros lotus) با تعداد 34 خشکه دار دارد. همچنین بالاترین تعداد زادآوری را پارسل 109 با تعداد 243 و بیشترین فراوانی زاد آوری را گونه ی خرمدی (Diospyros lotus) با تعداد 248 نونهال در هر سه پارسل نشان داد. بالاترین قطر برابر سینه و بلندترین ارتفاع در خشکه دارهای پارسل 120 به ترتیب با میانگین 69/6 سانتی متر و 20/75 متر و کمترین مقدار این مشخصه ها در خشکه دارهای درختان سرپای پارسل 109 با مقدار 27/7 سانتی متر و 9/41 متر مشاهده شد. علاوه براین بالاترین فراوانی زادآوری را در بین سه پارسل ، پارسل 109 با مقدار 17/5 و کمترین این ویژگی را پارسل 120 با 7/7 نشان داد. همچنین بیشترین تراکم زادآوری گونه ها در پارسل 120 با میانگین 344/1 نونهال در هکتار و کمترین این مشخصه در پارسل 109 با مقدار 170/4 نونهال در هکتار مشاهده شد.

کلمات کلیدی:

روضه، خشکه دار، زاد آوری، طبیعی، سیاهکل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/597638>

